

Bílý kůň

Marie Rottrová

1. Kůň bílý pádí vlaků vstříc.
Já nastavuji větru líc.
Tvůj kůň se žene blíž a blíž.
Jen chvíli už mě uvidíš.
2. Zas na rtech cítím slaný žár.
I chuť tvé touhy, vzdechů pár.
A známá vůně zavane
sem, skrze vlasy zcuchané.
3. To loňské léto, moře, jas.
A modré světlo zpod tvých řas.
Tvé ruce láskou zjemnělé
mě pořád pálí po těle.
4. Když oheň zhasne zbývá dým.
A racek s křídlem zlomeným.
Co loď tvou dlouho provázel.
A křičel, když jsi odcházel.
5. Kůň bílý cval svůj otáčí.
Však stovkám koní nestačí.
To přece kdekdo z města ví.
Že tenhle vlak tu nestaví.
6. Tak odpusť mi můj telegram.
Zas ty teď budeš víc než sám.
V tvé hlavě vzňal se plamínek
sletoval drát vzpomínek.
7. Kůň bílý mizí v stopách mých.
Jak letní víno, letní hřích.
Snad váháš nad tím - co já vím.
Že srdcem tvým jen projíždím.